

З урахуванням зростаючих викликів, що постають перед людством на початку ХХІ ст., зокрема, загрозу тероризму, можливої екологічної катастрофи, масової неконтрольованої міграції тощо саме солідарність і політика солідаризму можуть бути корисними для розв'язання цих проблем.

ЛІТЕРАТУРА

1. Хабермас Ю. Демократия, солидарность и европейский кризис / Ю. Хабермас [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://gefter.ru/archive/9221>

УДК 321:323

ДУХОВНИЙ СУВЕРЕНІТЕТ ПОЛІТИЧНОЇ ЕЛІТИ ЯК ЧИННИК ДЕРЖАВОТВОРЕННЯ

Буганов О. В., студент групи Б 2/1

Науковий керівник – д-р політ. наук, проф. Ханстантинов В.О.

Миколаївський національний аграрний університет

Однією із атрибутивних ознак державно організованого життя людей, що відрізняє його від попередніх додержавних форм їх співжиття, є наявність суверенітету. Як писав з цього приводу класик світової політичної думки Жан Боден: “Держава є здійснення суверенною владою справедливого управління багатьма сім’ями і тим, що перебуває в їх спільному володінні” [1, с. 444]. Суб’єктом відносин суверенітету виступає влада. Суверенітет проявляється, відтворюється і реалізується через управління – такий спеціалізований вид людської діяльності, який має системоутворюючу, упорядковуючу природу і тому за своєю спрямованістю є антиентропійним, таким, що покликаний забезпечувати, підтримувати, відтворювати суспільну гармонію. “Духовний суверенітет є здатністю особи чи країни до позитивних перетворень фундаментального рівня на власних засадах без суттєвих запозичень ззовні” [2]. Стрижнем духовного суверенітету особи є відчуття нею самості із чітким виокремленням її із суспільного оточення, усвідомлення самоцінності індивідуального “Я” в океані людського “Ми”. Усвідомлення цього особою цього наділяє її здатністю до само детермінації.

Духовний суверенітет політичної еліти має передбачати стан емоційної піднесеності, що корелюється із впевненістю у власних силах, настроями соціального оптимізму, імпульси якого постійно мають постійно спрямовуватися до загалу і відгукуватися зворотними зв’язками. Однак досягнення духовного суверенітету потребує усвідомлення повної відповідальності за всі наслідки вчиненої суб’єктом дії [3]. Така відповідальність сигналізуватиме оточенню про соціальну і громадянську зрілість самого суб’єкта, про можливість довіряти йому, про обґрунтованість його претензій на лідерство. По-справжньому суверенна політична еліта за

визначенням є першопрохідцем, який торує шлях іншим до поставленої мети, за якою вони можуть впевнено слідувати.

Духовний суверенітет особливо затребуваний для України з її перехідним суспільством, з молодого неусталеною формою демократичного правління, з наявністю строкатої за походженням і орієнтацією елітою, з деякою присутністю в масовій свідомості елементів колишньої ідеології і неавтохтонних ментальних рис та ознак психотипу. Саме духовний суверенітет політичної еліти має виступати запорукою незмінності стратегії на подальше просування курсом трансформації соціуму, всього укладу життя, на переведення його на рейки цивілізаційного оновлення.

Для реалізації цього свого історичного завдання політична еліта володіє необхідним ресурсним потенціалом, а в її складі чимало талановитих людей, яким властиві лідерські соціальні, психологічні й політичні якості. І той факт, що різні сегменти еліти дещо по-різному сприймають і оцінюють ситуацію, що складається в Україні, що вони пропонують несхожі альтернативні проекти на перспективу, не є і не може бути об'єктивною перешкодою до виконання вітчизняною політичною елітою її соціального покликання – виступати провідною суспільною силою, яка надає рух всьому загалу до нових цілей.

Головна політична умова духовного суверенітету владної еліти – це високий рівень її легітимності. Набуваючи все більшої підтримки з боку електорату, схвалення населенням як поточної конкретної політики, так і проголошуваних наперед подальших програм суспільно-політичного розвитку, як все більшої кількості відкритих прибічників, так і загалом тих, хто вважає її виразником своїх інтересів, хто довіряє їй і пов'язує правильне і справедливе управління державними справами саме з нею, політична еліта тим самим підводить надійний фундамент під свою духовну автономію – народний суверенітет.

Важливою правовою умовою формування духовного суверенітету є приборкання корупції і дотримання виправданих досвідом передових західних демократій принципів прозорості, публічності і юридичної ясності власне процесу рекрутування еліти.

Духовний суверенітет політичної еліти для свого функціонування потребує захисту з боку правової держави. Особливої правової підтримки, на наш погляд, заслуговують ті з представників політичної еліти, хто виявляє незгоду з офіційною позицією чинної влади, хто висуває альтернативні проекти навіть всупереч керівництву своєї партії або парламентської фракції. Такий захист також потрібен і тим пересічним активістам, пропозиції котрих отримують час від часу професійні політики для подальшого розгляду. Йдеться у даному разі не про всіх активістів, а про тих, хто належить до опонентів офіційної влади, хто є конструктивними її критиками.

Для розвитку духовного суверенітету політичної еліти абсолютно затребуваний є її зв'язок із конструктивною активністю інститутів громадянського суспільства – джерела народних волінь, виразника його групових специфічних інтересів. Цей аспект також передбачає створення

умов для гуманізації суспільно-політичного життя, подолання відчуження людини, розбудови суспільства соціальної згуртованості і справедливості, що, власне, і складає ядро сучасної європейської соціальної моделі.

ЛІТЕРАТУРА

1. Боден Ж. Шість книг о государстве / Ж. Боден // Политология: хрестоматия / сост. М. А. Василик, М. С. Вершинин. – М. : Гардарики, 2000. – С. 443-447.
2. Дацюк С. Что такое духовность и зачем она нужна? / С. Дацюк // Украинская правда. [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://www.pravda.com.ua/rus/articles/2009/06/16/4489861/view_print/
3. Лисса Ройал. Духовный суверенитет [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <https://absolutera.ru/article1716-dzhermeyn-duhovnyy-suverenitet>.

УДК 007:304:659.3

ІНТЕРНЕТ-ІНТЕРЕСИ МОЛОДІ (НА ПРИКЛАДІ СТУДЕНТІВ ЧЕТВЕРТОГО КУРСУ ФАКУЛЬТЕТУ АГРОТЕХНОЛОГІЙ МНАУ)

Грабова О. П., студентка групи А 4/3

Науковий керівник – канд. філос. наук, доцент Мірошкіна Н. В.

Миколаївський національний аграрний університет

Метою дослідження є розгляд особливостей прояву та впливу сучасних новітніх технологій та популярних веб-ресурсів на сучасну молодь, розглядається також вплив соціальних мереж на формування культури особистості.

Інтернет, будучи соціокультурним феноменом, як інформаційно-комунікаційна технологія стає все більш значущим чинником змін сучасного інформаційного суспільства, демонструючи в другому десятилітті ХХІ ст. не тільки техніко-технологічну, економічну, але, головним чином, зростаючу соціальну значимість для життєдіяльності людини, ставши повноправним соціальним інститутом. При спілкуванні в мережі Інтернет студент може не вказувати свій реальний вік, стать, особливості зовнішності, приписувати собі неіснуючі заслуги, тим самим намагаючись підвищити свій психологічний або соціальний статус. Наприклад, на питання: “Яке з джерел Ви регулярно використовуєте для отримання інформації?”, перше місце за популярністю – 60% студентів віддали Інтернету, друге – 31% телебаченню, третє розділили 25%, 27%, 18% газети, радіо і книги відповідно.

У свою чергу частота відвідування студентами Інтернету говорить про його значущість як фактора соціалізації. До того ж, 69 опитаних з 70 зареєстровані в соціальних мережах. І знаходяться в них досить часто – 86% опитаних респондентів вказали, що знаходяться в соціальній мережі “онлайн” практично завжди, 10% вказали, що заходять в соціальну мережу